

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4T/136/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115011674
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3115011674.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom JUDr. Michalom Antalom na hlavnom pojednávaní konanom v Trenčíne dňa 22. marca 2016 takto

r o z h o d o l :

obžalovaný

Q. K., nar. XX.XX.XXXX v O., okres O., bytom v N. č. XX, okres O., bez pracovného pomeru, t. č. na slobode,

je v i n n ý , ž e

dňa 12.08.2015 v čase o 20.50 hod. osobné motorové vozidlo zn. V. S., EČ: TN XXX EH po obci N. v smere od O. na P., kde bol pri rodinnom dome číslo C. predpísaným spôsobom zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Trenčín, bol vyzvaný na predloženie dokladov na vedenie a prevádzku vozidla, pričom ku kontrole nepredložil žiadne doklady a následne vykonaným šetrením bolo zistené, že rozsudkom číslo 2T/20/2015 zo dňa 12.05.2015 vydaným Okresným súdom Trenčín, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.05.2015 uložený trest zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 18 (osemnásť) mesiacov za skutok spáchaný dňa 26.07.2014 o 23:58 hod. na ceste 1/61 v k. o. Ivanovce,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

trestný čin prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Tr. zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 348 odsek 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 37 písmeno m) Tr. zákona a za použitia § 38 odsek 2, odsek 4 a odsek 8 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov. Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona a § 50 odsek 1 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne o d k l a d á na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona sa obžalovanému u k l a d á aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 30 (tridsať) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný Q. K. tak ako v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní využil svoje zákonné právo a k veci odmietol vypovedať, keď na začiatku hlavného pojednávania po poučení podľa § 257 Tr. poriadku vyhlásil, že sa cíti byť nevinným zo spáchania žalovaného skutku.

Obžalovaný bol však zo spáchania žalovaného skutku v celom rozsahu usvedčovaný predovšetkým výpoveďami svedkov - príslušníkov Policajného zboru O. Z. a T. U. a podporne aj v prípravnom konaní zabezpečenými listinnými dôkazmi, a ktoré súd na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom v súlade s Trestným poriadkom vykonal.

Svedok O. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným nie je v žiadnom pomere, vôbec ho nepozná. Ďalej uviedol, že je zamestnaný ako policajt na Obvodnom oddelení Policajného zboru Trenčín. Dňa 12.08.2015 od 17.00 hod. do 13.08.2015 do 05.00 hod. spoločne s kolegom T. U. vykonával hliadkovú činnosť s volacím znakom Topoľ-408. Jazdili na služobnom motorovom vozidle s príslušnosťou k Policajnému zboru. Počas služby získali poznatok, že v obci Ivanovce by sa malo pohybovať osobné motorové vozidlo Honda Civic, ktoré by mal viesť vodič so zákazom činnosti. V čase okolo 20.50 hod. v obci Ivanovce spozorovali uvedené vozidlo, ktoré následne zastavili predpísaným spôsobom a skontrolovali ho. Vodič im ku kontrole nepredložil žiadne doklady na vedenie a prevádzku motorového vozidla. Preverovaním jeho osoby zistili, že ide o Q. K. z N., ktorý mal v danom čase udelený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Následne sa tento vodič podrobil dychovej skúške na alkohol s negatívnym výsledkom. Spísali s ním potrebnú dokumentáciu a bola mu zakázaná ďalšia jazda a následne bol prepustený. Ako reagoval obžalovaný v tej dobe, si už presne vzhľadom na odstup času nepamätal, ale odpor nekládol žiaden, spolupracoval s nimi. Dodal, že poznatok o tom, že obžalovaný vedie motorové vozidlo. Tento získali od ich kolegu, ktorý pochádza z N. a má v danej obci dobrú znalosť. Taktiež im dal informáciu o ŠPZ auta a typ auta. Obžalovaný sedel na mieste vodiča a v aute s ním bola ešte jedna osoba.

Svedok T. U. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným nie je v žiadnom pomere, vôbec ho nepozná. Ďalej uviedol, že je zamestnaný ako policajt na Obvodnom oddelení Policajného zboru Trenčín. Dňa 12.08.2015 od 17.00 hod. bol spolu s kolegom O. Z. v hliadkovej službe. Dostali telefonát, že v N. by sa malo pohybovať osobné motorové vozidlo V. S., ktoré by mal viesť vodič so zákazom činnosti a mal mať zadržaný vodičský preukaz. Toto vozidlo spozorovali v obci N. v čase okolo 20.50 hod. Toto vozidlo predpísaným spôsobom zastavili a vodiča vyzvali na predloženie dokladov, pričom im ku kontrole nepredložil žiadne doklady. Tieto nemal pri sebe. Na mieste vodiča sedel obžalovaný. Či s obžalovaným sedel ešte niekto iný v aute, svedok si už nevedel spomenúť. Osobu vodiča preverili a zistili, že ide o Q. K., ktorý má zadržaný vodičský preukaz a udelený zákaz činnosti. Taktiež bola u neho vykonaná dychová skúška na alkohol s negatívnym výsledkom. Spísali s ním potrebnú dokumentáciu a bola mu zakázaná ďalšia jazda.

V prípravnom konaní bol k veci ešte vypočúvaný aj ďalší svedok, L. P. (viď č. I. 14 až 15 trestného spisu), ale tento svedok pre blízky priateľský vzťah k obžalovanému po zákonom poučení svedka z uvedeného dôvodu odmietol vypovedať.

Na hlavnom pojednávaní boli vykonané nasledujúce listinné dôkazy ich prečítaním:

Rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 12.05.2015 sp. zn. 2T/20/2015 (č. I. 17 trestného spisu), z ktorého vyplýva, že obžalovaný Q. K. bol uznaný vinným pre trestný čin - prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h) Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 1.000,-- € (jedentisíc Eur) za súčasného uloženia náhradného trestu odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 18 (osemnásť) mesiacov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.05.2015.

Zo správy o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 12.08.2015 (č. I. 18-19 trestného spisu) vyplýva, že obžalovaný viedol dňa 12.08.2015 osobné motorové vozidlo značky Honda Civic striebornej farby, P. TN-XXEH v čase 20.50 hod. v obci N., kde bol pred domom s popisným číslom XXX predpísaným spôsobom hliadkou OO PZ TN zastavený v kontrolovaný. Následne bolo lustráciou zistené, že obžalovaný má udelený zákaz viesť motorové vozidlá, pričom mu bola ďalšia jazda zakázaná.

Zo zápisu o dychovej skúške (č. I. 20 trestného spisu) obžalovaného zo dňa 12.08.2015 vykonanej o 21.03 hod. vyplýva, že obžalovanému Q. K. bol nameraný v dychu alkohol 0,00 mg/l.

Z evidenčnej karty vodiča zo dňa 13.09.2015 (č. I. 21-22 trestného spisu) vyplýva, že dňa 12.08.2015, mal obžalovaný uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 18 (osemnásť) mesiacov, a to od 03.09.2014 do 03.03.2016.

Zo správy o povesti obžalovaného Obce N. zo dňa 30.09.2015 (č. I. 23 trestného spisu) je zrejmé, že obžalovaný býva v obci N. v spoločnej domácnosti so svojou matkou na adrese N. XX. Správanie obžalovaného nebolo riešené komisiou verejného poriadku, v mieste trvalého bydliska sa správa slušne.

Z výpisu Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zo dňa 03.10.2015 (č. I. 24 trestného spisu) vyplýva, že obžalovaný bol od 01.01.2010 doposiaľ trikrát priestupkovo riešený, a to dňa 01.10.2011 pre priestupok proti verejnému poriadku a dňa 05.06.2014 pre priestupok na oblasti dopravy za porušenie pravidiel cestnej premávky, za čo mu boli v oboch prípadoch udelené pokuty v blokovom konaní. V rozkaznom konaní ukončenom dňa 03.03.2015 mu bola uložená pokuta vo výške 30,- Eur za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil dňa 30.12.2014.

Z odpisu registra trestov zo dňa 03.10.2015 (č. I. 25 trestného spisu) vyplýva, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 12.05.2015 sp. zn. 2T/20/2015 uznaný vinným pre trestný čin - prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h) Trestného zákona a trestného činu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výmere -1.000,- € (jedentisíc Eur) za súčasného uloženia náhradného trestu odňatia slobody na 1 (jeden) rok. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov.

Na základe vykonaných a vyhodnotených dôkazov mal súd za preukázané, že skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku sa skutočne stal, a že tohto sa dopustil obžalovaný Q. K., ktorý bol z jeho spáchania usvedčovaný predovšetkým výpoveďami svedkov O. Z. a T. U., ako aj ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré sú obsahom trestného spisu, pričom súd nemal vážny dôvod o pravdivosti a hodnovernosti týchto dôkazov pochybovať. Uvedené dôkazy sa navzájom podporujú a dopĺňajú a vytvárajú ucelený a logický reťazec, ktorý bez akýchkoľvek rozumových pochybností nezvratne usvedčuje obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku.

Pokiaľ ide o výpovede oboch uvádzaných svedkov z prípravného konania (Z. a U.), súd akceptoval vznesené procesné námietky obžalovaného prostredníctvom zvoleného obhajcu a považoval ich za procesne nespôsobilé, keďže orgán činný v trestnom konaní tieto nevykonal, hoci mohol, pri neexistencii charakteru týchto dôkazov ako dôkazov neodkladného charakteru až potom, čo obžalovanému bolo oznámené (písomne doručené, viď č. I. 1 trestného spisu) obvinenie podľa § 206 odsek 1 Tr. poriadku, aby mohol po zákonom poučení uplatniť jedno zo svojich základných procesných oprávnení zúčastniť sa (osobne alebo prostredníctvom obhajcu) výsluchu oboch svedkov. Na druhej strane však súd nemohol akceptovať námietky obžalovaného prostredníctvom zvoleného obhajcu s odkazom na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, že uvádzaných oboch svedkov nie je možné ako svedkov na hlavnom pojednávaní vypočuť v predmetnej trestnej veci, pretože títo ako príslušníci Policajného zboru sú orgánom činným v trestnom konaní. Je nesporné, že obaja svedkovia v inkriminovanom čase (aj v čase prejednávania predmetnej trestnej veci na hlavnom pojednávaní) boli príslušníkmi Policajného zboru, avšak táto skutočnosť sama o sebe nemôže tvoriť procesnú nespôsobilosť vypočúvať tieto osoby ako svedkov hoci aj k ich služobnej činnosti v danom prípade, pretože títo v predmetnej trestnej veci v čase operatívne preverovania neplnili úlohy orgánu činného v trestnom konaní. Obaja plnili iné úlohy vyplývajúce z ich postavenia príslušníkov Policajného zboru a pritom postupovali podľa platného Zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore (§§ 2, 18 a 23) ako aj

platného Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke (§§ 63 a 69) správne po prevzatí informácie o tom, že má nejaká osoba jazdiť na motorovom vozidle v čase zákazu viesť motorové vozidlá v obvode ich hliadkovej činnosti (viď č. I. 16 trestného spisu). Aj z povahy veci, najmä časovej tiesne nepostupovali v rozpore so zákonom, keď v rámci svojej služobnej povinnosti sa pokúsili najskôr preveriť získaný poznatok, či nejaká osoba má jazdiť na motorovom vozidle bez oprávnenia a počas svojej hliadkovej činnosti sa im aj podarilo vykonať kontrolu u vodiča udávaného osobného motorového vozidla. Po zastavení motorového vozidla, keď jeho vodič sa pohyboval s týmto vozidlom po cestnej komunikácii pristúpili k vykonaniu cestnej kontroly v zmysle (uvádzaných) zákonných oprávnení a takto zistili najskôr jeho totožnosť a potom to, že obžalovaný aj v skutočnosti viedol osobné motorové vozidlo v čase jemu uloženého súdom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu a po obligatórnom zadokumentovaní veci túto vec odovzdali orgánu činnému v trestnom konaní na ďalší procesný postup smerujúci k začatiu trestného konania.

Na základe vyššie uvedeného preto súd potom uznal obžalovaného vinným zo spáchania žalovaného skutku, ktorý právne posúdil ako dokonaný trestný čin prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, pretože boli naplnené všetky pojmové formálne znaky tohto trestného činu, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka. Pokiaľ ide o subjekt, obžalovaný je trestne zodpovedný v zmysle § 23 Trestného zákona bez zistenia jeho nepríčetnosti, či jeho zníženej príčetnosti. Čo sa subjektívnej stránky (zavinenia) týka, obžalovaný konal jednoznačne vo forme priameho úmyslu (dolus generalis, ev. directus) v zmysle § 15 písmeno a) Trestného zákona. Z objektívnej stránky je nepochybné, že obžalovaný maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahovalo v jeho prípade rozhodnutie o zákaze činnosti, pričom bol uzročený s tým, že vykonávaním takejto činnosti, porušil objekt chránený Trestným zákonom, ktorý spočíva v záujme na riadnom výkone rozhodnutí súdov a ďalších orgánov verejnej moci. Kumulatívne bol naplnený v danom prípade aj potrebný materiálny korektív, t. j. konanie obžalovaného presiahlo dovolený rámec stupňa nebezpečnosti, ktorý bol vyšší ako nepatrný, a to so zreteľom na jeho osobu, jeho predchádzajúcu trestnú minulosť, ako aj okolnosti celého prípadu.

Pri výmere trestu súd prihliadal na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu - prečinu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu obžalovaného, na okolnosti za akých došlo k spáchaniu trestného činu, na účel trestu, ako i na možnosti nápravy obžalovaného.

Obžalovaný bol doposiaľ 1-krát súdne trestaný, priestupkovo bol riešený doposiaľ 3-krát.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, spôsob spáchania trestnej činnosti, jeho následok, zavinenie a pohnútku, na osobu obžalovaného, na jeho pomery a na možnosť jeho nápravy, dospel súd k záveru, že pre splnenie účelu trestu bude potrebné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody, avšak bezprostredne nespojený s jeho výkonom.

Súd pri výmere trestu prihliadol na zistenie iba priťažujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený) a po úprave základnej trestnej sadzby v zmysle § 38 odsek 2, odsek 4 a odsek 8 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody v dolnej časti takto určenej hranice trestnej sadzby vo výmere 8 (osem) mesiacov, ktorý mu podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona podmienenečne odložil a zároveň určil podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov. Zároveň obžalovanému súd uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 30 (tridsať) mesiacov. Takto oba uložené tresty podľa názoru súdu naplnia očakávaný účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona.

Adhézne konanie, t.j. konanie o náhradu škody s predmetným trestným konaním spojené nebolo, preto ani výroková časť tohto rozsudku výrok o náhrade škody neobsahuje. maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie o zákaze činnosti,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať do 15 dní odo dňa jeho oznámenia

podať odvolanie prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie n e m ô ž e podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.